

VFO - nytt

Nr. 3 1993

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO ~ förening

Box 99

Smediebacken

77700

UFO · NYTT Nr 3 1993

Västerbergslagens UFO förening's
medlemstidning. Utkommer 4 nr/år

Innehåll:

Sid 2: Förord.

3: Föreningsnytt.

4-6 UFO - som fenomen...

7-8 "Klipp"

9-10 UFO i gammal och ny belysning.

11-12 Från mörkaste Småland.

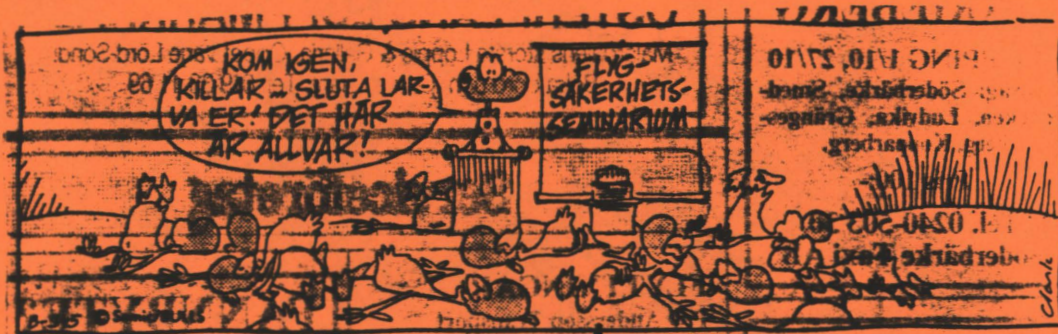
13-14 Ur Mufon "Långsamt eldklot"

15-16 Märkligt objekt över Laugthjön.

17-21 Från Undersökningsgruppen...

22-25 ...stympade djur ...

VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING. BOX 99. 77723
SMEDJEBACKEN. TELE 0240-79135

DU

... ÄR VÄLKOMMEN MED BIDRAG TILL
UFO NYTT

FÖRENINGSNYTT.

Föreningen besökte Cosmonova som var en helt otroligt fin upplevelse. Det var så man satt och duckade för att inte få saker på sig, så verklighetsbetonat var det. Nu vet vi hur det känns att flyga riktigt fort, m.m.

Efter filmen var vi ut och åt en middag, träffade Stockholms UFO förenings ordförande för en gemytlig liten stund.

Föreningen har även betalat in sin medlemsavgift till UFO SVERIGE. Våra krav för fortsatt medlemskap blev tillgodosedda av Clas Swahn. Så nu hoppas vi på lugn och ro, utan otrevligheter i fortsättningen.

Föreningen kommer under hösten att försöka ordna flera studieresor till olika intressanta saker och ställen. Så är det någon som har förslag, hör av er. Vi vet att det inte är dött i Hessdalen m.m. Vidare kommer vi att föreslå Clas Swahn till medrepresentant från MUFON tillsammans med Gudrun. Det är ju viktigt att allt får en seriös inriktning. Gudrun har under lång tid varit ensam representant, saken kom på tal genom att Boris Jungkvist bad om den platsen. Men Gudrun vill ha en seriös person vid sin sida och har nu fått löfte om att själv utse den personen.

Föreningen skall i fortsättningen försöka att delta i åtminstone 1 dag i fältforsarkursen som UFO SVERIGE anordnar. Förmodligen 24-26 sept. är du intresserad, hör av dig.

JAPAN TÄND PÅ NORSK
UFO. En japansk fysikprofessor är heltänd på norska ljusfenomen och lovar pengar till en stätstation i Hessdalen. Där har i flera år UFO-liknande kraftiga ljuskällor setts röra sig. Alla vill ha en förklaring de mätningar som gjorts visar att det finns okända fenomen i Hessdalen. Civilingenjör Erling Strand från Skjeberg avfärdar varken flygande tefat eller mystiska naturfenomen. Med 2-3 miljoner norska kronor kan saken kanske förklaras, och 150 000 har redan utlovats från Vaseda universitetet i Tokyo. (TT-NTB)

Ludvika tidning
7/8-93

Vi planerar en föreningsträff i November.

Då kommer vi förhoppningsvis att få träffa UFO-Sveriges ordförande Claes Svahn...

Datum och plats meddelas senare! ★ ★ ★

)))

HÖR UFO-FENOMEN HEMMA INOM PARAPSYKOLOGINS STUDIEFÄLT.

Det händer ideligen att folk ser ljudlösa luftfarkoster röra sig på sätt som strider mot alla kända rörelsemönster hos flyg och raketer.

Vi har fått fantasifulla "förklaringar" om att det rör sig om besök från andra planeter i vårt solsystem, med farkoster som skulle ha en teknisk utrustning som påminner om våra egna tekniska nyheter. Den teorin bygger uppenbarligen på missförstånd.

Inte finns det levande varelser på våra grannplaneter, och inte känner vi till teknologi som skulle kunna förklara vad vi hittills har sett av UFO. Men själva fenomenet existerar. Vanligt vetenskapligt tillvägagångssätt kräver att vi erkänner att vi står inför ytterligare ett mysterium, ett olöst naturfenomen.

De flesta vetenskapsmän betraktar numera historierna om gudar och rymdvarelser, som uttryck för fantasi och hallucinationer, och de förklarar UFO-observationer som synvillor och förväxlingar med Venus och kulblixtar. Bortsett från detta skulle man kunna tänka sig att det kan röra sig om fysiska förklaringar men ännu inte upptäckta naturfenomen.

UFO SOM ETT PSYKISKT FENOMEN.

Att fenomenet inte hör hemma på det naturvetenskapliga området, utan snarare i det mänskliga psyket som en sorts hallucination, illusion eller fantasi.

Dessa upplevelser skulle kunna dyka upp i drömmen lika väl som i vaket och medvetet tillstånd.

I boken "Haunted Universe" av Scott Rogo, berättar han att fru Stella Lansing har sett UFO ideligen sedan 1967. Hennes utsagor stöds av personer som hon tar med sig ut och som ser samma UFO-fenomen. Det har därför också varit möjligt att filma just hennes upplevelser, till skillnad från de många spontana upplevelser, som aldrig tas på allvar, vare sig av dem som har dem eller andra som kanske läser sensationella tidningsreferat.

NATO registrerade 1980 700 objekt per månad som kallades "uncorrelated targets" (UCT), en benämning som i militära sammanhang ska uppfattas som ofarliga objekt eftersom de inte följer någon känd raketbana.

Även om föremålen här inte kallas UFO rör det sig i alla fall om något sorts luftens (himlens) oförklarlig "fantomer".

KAN UFO-FENOMEN "PLACERAS"?

Det finns 3 möjligheter.

Det första går ut på att placera det i samma grupp som andra "fantomer". Man antar då att det är möjligt att det i viss utsträckning pågår materialisering och dematerialisering omkring oss, och att folk mer eller mindre av en slump kommer i närheten av sådana företeelser.

Det andra är att tolka fenomenet utifrån de effekter som upplevelser av typen UFO-iakttagelser leder till.

Dessa upplevelser tycks lämna efter sig långt mer påtagliga personlighets förändringar än som brykar uppstå efter andra paranormala erfarenheter.

Är det bara frågan om en gradskillnad?

Verkar UFO-fenomenen starkare än andra?

Vallee är inne på detta när han i sin bok drar fram en del religiösa upplevelser av UFO-typ.

Som tredje möjlighet är att UFO kan ses i förhållande till den tid vi lever i, en tid då vi hela tiden vänder blicken ut mot världsrymden.

Det är nästan som om vi väntar på en räddning därifrån ur den hopplösa politiska situation vi befinner oss i. Detta verkar inte särskilt troligt. Visserligen kan det periodvis ha förekommit fler UFO-observationer nu än förr, men det finns flera beskrivningar som visar att sådana fenomen har observerats tidigare också.

Därför kan vi inte påstå att UFO-fenomenet uteslutande har med den moderna människans intresse för utforskningen av världsrymden att göra. Vi rör oss utan tvivel nära de yttersta gränserna för vad vi kan förstå med enbart tanken.

Den rumänske naturvetenskapsmannen professor Miklos har lagt fram två modeller, där han försöker förena idén om UFO med PSI-fenomen. Den ena går ut på att "UFO-världen" är upphovet till alla PSI-händelser på jorden, och är en del av livet på jorden.

I den andra hävdar han att det kan existera en icke-materiell värld parallellt med vår, och att det då och då uppstår samspel mellan dessa båda.

Begreppet UFO-värld säger oss inte mycket ,men det är frågan om det inte är möjligt att tänka sig en "psykisk" värld där element av båda modellerna skulle kunna få plats. Och det är samma tanke som Jung hävdade i sin synkronicitetsteori.

Som vi ser befinner sig UFO-fenomenet på yttersta gränsen för vad parapsykologin sysslar med. Själva upplevelsen av UFO kan vi bara inhämta upplysningar om genom att intervjua vittnen. Vi har rimligtvis ganska svårt att föreställa oss att vi någonsin kommer att få in UFO i våra laboratorier. Därför ser det ut som om detta fenomen kommer att förbli en gåta.

PSI-fenomenen faller inom två huvudgrupper. Den grundligast studerade är förmågan att uppfånga information från omvärlden oberoende av de vanliga kända sinnena.

Det är den förmågan som i den internationella litteraturen kallas för ESP-förkortning för "extrasensory perception" som betyder just utomsinnlig varseblivning.

Här fungerar alltså människan som mottagare. Den andra huvudgruppen utgörs av de tillfällena när den enskilda människan påverkar sin omgivning rent fysiskt, men på ett sätt som vi alltså tills vidare inte kan ge någon naturvetenskaplig förklaring till.

Källa: Oförklarliga upplevelser.

Paul John Brudal.

En bok om parapsykologi.

• Intresserad av en nöjesresa till Åland ? •
 Intresserad av en vårresa till Hessdalen ?
 ✨ ✨ Hör av dig till föreningen ! ✨ ✨

• BILDEKALER •
 SÄLJES !!!
 40 x 10 cm
 25 kr
 ★ HJÄLP OSS ATT SYNAS ★
 V.B.U.
 ① ②

Vi Gratulerar...
 Göran Hållbus, Orsa
 som vinner första pris i
 förra numrets tävling...
 ① ②

Nu har de mystiska ringarna dykt upp i svenska sädessfält

Av PER NILSSON

**Dunkla de är och höljda i mystikens slöja.
Expressen vill sanningen om ringarna röja:
Ej blott för vinden sig sädessfälten böja.**

Rapporterna om oförklarliga cirklar i vanliga hederliga svenska sädessfält dimper ner allt tätare.

De kan inte längre ringaktas.
• Sala i Västmanland den 6 juli: Vid femtiden på morgonen observerar två bröder att himlen hastigt skiftar färg. Strax därefter upptäcker de två cirklar i ett vetesfält, en med två och en med sex meters diameter.

Perfekt cirkel

• Harplinge i Halland den 19 juli: En kvinna cyklar förbi en åker på morgonmotion med sin hund. Hon ser inget märkvärdigt. När hon en kort stund senare vänt och passerar samma plats finns där en 16

meters perfekt formad cirkel.

• Höganäs i Skåne den 29 juli: En 16 till 18 meters cirkelformation upptäcks på ett fält vid sextiden på morgonen av en förbi-passerande.

• Skyllberg i Närke den 30 juli: Tre gigantiska cirklar iakttas med omkring 800 meters mellanrum. Den ena har en diameter om hela 96,4 meter och dessutom en utskjutande nyckelliknande formation, påminnande om ett "T". Detta "T" omges i sin tur av två mindre ringar om 7,5 respektive 7,2 meters diameter. Den andra cirkeln uppmätts till 63,3 meter i genomskärning och uppvisar inom sig ett avancerat mönster av cirklar och tvärgående ekrar.

• Ljungby i Halland den 31 juli: En granne till lantbrukaren Göran Eriksson observerar tidigt på morgonen en geometrisk intressant cirkel, eller snarare oval, i dennes kornåker. Efter minutlös uppmätning befinns den vara exakt 16,20 respektive 14,85 meter i genomskärning.

Skämt eller allvar?

Frågorna hopar sig. Naturligt eller onaturligt? Mänskors verk eller utomjordingsars? Skämt eller allvar?

Kring 1980 dök de första cirkelarna upp, eller ner, på sädessfält i södra England.

Tretton år och många hundra cirklar senare är idéerna om ringarnas ursprung snart lika många som själva observationerna (se artikel intill).

Nu en början höll emellertid mängden för troligt att det hela var spår av icke-jordiska varers besök.

Engelska lättast

Den teorin stöds av att nästan alla cirklar i början uppträdde just i England. Det lokala språket är ju lätt som en plätt att lära sig för nybörjare från när och fjärran, som varje svenskt skolbarn vet.

Senare har fenomenet spridit sig som ringar på vattnet, höll vi på att säga.

Rapporter har inkommit från så vitt skilda platser som Kana-

da, Sydamerika, Japan, Nya Zeeland, Australien, Ryssland, Schweiz och Frankrike.

Och nu Sverige.

I så gott som samtliga fall har fyndplatserna varit sädessfält (i Japan risfält). Vegetationen inom cirkelarna har till synes oförklarligt vikit sig eller böjts. Ibland medsols, annars motsols, somliga invigda anser sig se djup symbolik i det ena eller det andra. Stundom uppträder komplicerade mönster av flera ringar eller andra geometriska figurer.

Svalt intresse

Tillsammans med SMHI och UFO-Sverige deltar Forsvarets forskningsanstalt (FOA) i ett projekt för att kartlägga fenomenet i vårt land.

Men det är en lägprioriterad verksamhet, säger forskaren Arne Gjärdman på FOA.

En möjlighet vi kan tänka oss är att ett slags klotblixtrar kan ha åstadkommit cirkelarna.

Också meteorolog Hans Alexandersson vid SMHI håller en slant på klotblixtrarna, eller möjligen någon sorts virvelvindar.

Varken Gjärdman eller Alexandersson sätter tilltro till teorierna om besök av gröna gubbar eller andra utomjordiska företeelser.

Ordföranden i UFO-Sverige, Clas Svahn, håller med.

Fornlämningar

Förklaringen är troligen ett naturligt fysikaliskt fenomen, säger Svahn. Men i flertalet fall i England har det visat sig vara förfälskningsgjorda av människor.

Vi har hittat vissa spår i Skyllberg i Närke som tyder på att de ringarna skulle vara för-

fälskade. Men i de övriga fallen har vi inga förklaringar ännu, konstaterar Svahn.

Amatörforskaren Börje Ekblad i Borås är dock säker på sin sak. Han har studerat ringar såväl Halland som Närke.

En enda sak är klar, slår han fast. Ringarna uppstår nära fornlämningar. Om det är något som forntidens människor vill säga oss kan man bara spekulera.

Jag vill ha fler cirklar för att dra exakta slutsatser, men jag vet var vi ska börja leta efter svaret. Söder om Borås, mitt emellan Harplinge och Skyllberg. Där kan lösningen ligga.

Säger Ekblad, lika förvissad som en gång Arkimedes.

Rubba inte mina cirklar, utbrast som bekant redan den gamle greken.

Fast hans cirklar var ritade i lösan siciliansk sand, inte i rejäla svenska kornåkrar.

Obs
I höst har 2 cirklar uppträtt i Dalarna.

Den första i Borlänge och den andra i Orsa.

Båda cirkelarna är avslöjade som "bluff"

Obs. kvällar under hösten:

10/10 26/10

4/11 25/11

12/12

Ring Lars 0240

23563

KLIPP ✂

Ingen vet bestämt vad de mystiska ringarna beror på.

Men floran av mer eller mindre fantasifulla förklaringar är minst sagt rikhaltig.

Expressen presenterar några av cirkelbevisen och vad som talar för respektive mot dem.

Här försöker Expressen hitta svaret

• Ett av de bättre förslagen står engelska Sunday Times för. Tidningen gissade den 1 juli 1990 att det kunde röra sig om 40 000 igelkottar i synkroniserad rundmarsch.

För: Idén utan vidare värd fem getingar vid en bedömning. För fantasifullheten och den sköna tanken.

Mot: Varje seriös bedömare vänder taggarna utåt. Orimligt så det sticker en i ryggen.

• Meddelanden från yttre rymden på ett okänt språk.

För: Tecknen mycket riktigt obegripliga.

Mot: Lite väl många O-n i alfabetet.

Kärlekens ekorrhjul

• Rådjurshannar som springer runt, runt i jakt på sin partner.

För: I teorin kanske en god beskrivning av kärlekens ekorrhjul.

Mot: Inte ens preussiska rådjur lär vara så disciplinerade. Än mindre engelska eller svenska.

• Kärlekskranka hjortar i yster dans.

För och emot: Se rådjuren.

• Landande helikoptrar.

För: Låter nog så prosaiskt.

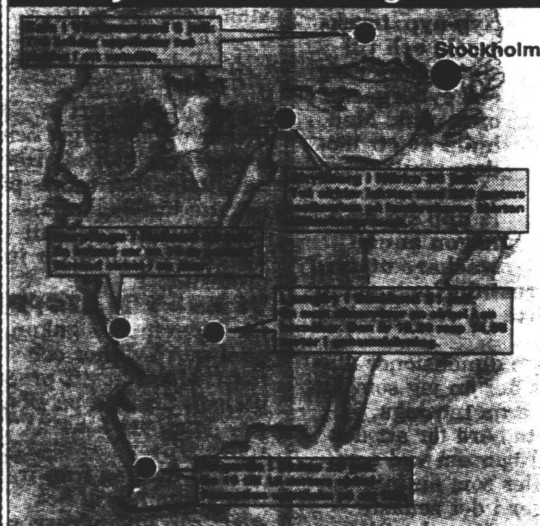
Mot: Inga märken efter landningshjulen. För inte tog de väl mark upp och...

• Hastiga temperaturväxlingar som ger upphov till starka elektriska spänningar vid markytan.

För: Förefaller vetenskapligt.

Mot: Har det varit några temperaturskillnader i Sverige i sommar? Vi tycker det stadigt legat på strax över noll.

Mysteriet med ringarna

Tidningsbärare

• Klotblixar.

För: Några gånger har ljusfenomen iakttagits i anslutning till ringar som senare upptäckts.

Mot: Ljusfenomenet kan vara himlakroppen solen på besök.

• Tidningsbud som nervöst trampar runt i väntan på förenade Dagens Nyheter.

För: Bär trovärdighetens prägel.

Mot: Vem orkar trampa så länge bara för att få DN?

• Practical jokes, bluff och bög.

För: Förnuft, vetenskap och beprövad erfarenhet.

Mot: Vad trist det vore, om det bara var det.

Tyngdlösa?

Ja, den här insändaren kom att handla om vitt skilda ting, men nu är vi äntligen framme vid rubrikens innehåll. Vad menas med den?

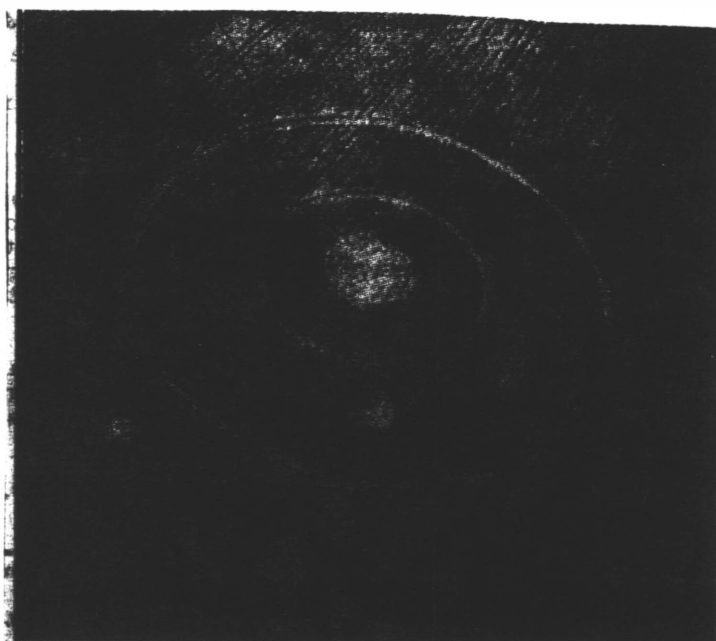
Jo, skattlösbergsson, som påstår att dom cirkelrunda ringarna på åkrar nere i Halland med 16 meters diameter tillverkats av rådjur i parningslek!

Ja, då måste bocken svävat fritt i luften när han jagar geten, och likadant hon. Dom är alltså tyngdlösa båda två!

Varför det då? Jo, annars måste dom ovillkorligen ha lämnat spårstämplar med sina vassa klövar när dom sprang runt, runt i den lösa åkern!

Desutom måste dom vara utrustade med fina instrument i huvudet, när dom gjort ytterkanten på cirkeln exakt jämn och fin!. Så enkelt var det.

Grängesbergarna

200 meter från cirkeln på stora bilden hittade Märten Hökerberg den här formationen. Cirkelns diameter är nästan 1100 meter.

UFO I GAMMAL OCH NY BELYSNING.

Föredrag av Kristina Wennergren i Rättvik.

Föredraget bevistades av 50-60 personer, och från Västerbergslagens UFO-förening deltog Stig Olsson och Bernt Berglund.

SOVRUMSBESÖK

Små varelser som kommer om natten. Hösten 1990 står 4 stycken nere vid mina fötter. De har inga kläder på sig.

Jag blev bortburen genom väggen av 4 (personer). De undersökte mig - opererade hjärtat, sedan bär de mig tillbaka.

MIKRODISKAR

... Är detsamma som när vi undersöker djur med bedövningspilar och sätter halsband på dem för att följa deras vandringar.

Man börjar blöda näsblod när man fått en mikrodisk inopererad i huvudet (örat). Min egen dotter har en mikrodisk inopererad.

Flera andra har haft näsblod samtidigt med de andra.

När hon går in i ett varuhus så börjar det tjuta i öronen på henne.

De har setts genom röntgen. En del syns, andra inte. Den är stor som en tioöring. Den inopereras på natten.

Jag är som en "planta" i ett växthus, de har öppnat bröstkorgen på mig och spolat med ljus för att ta bort allt negativt. Dom kommer och tittar till oss med jämna mellanrum (Människobroiler) "De" besöker växthuset för att se hur vi mår, vi som fått "10-öringarna inopererade.

Jag pratade med en granne en dag och att de skulle gå ut i skogen för att gå. Jag gick i skogen men min dotter gick inte in. Det verkar vara något som driver människor mot deras vilja.

"Dom" har växthus här på jorden. "Dom" kommer tillbaka och kontrollerar att allt står rätt till.

(Bernt) Jag frågade :

Under regretion = tillbakagång, använder du hypnos?

W. Nej jag använder någon form av avslappning - de hör allt omkring.

Bernt Är det en viss sorts människor du hypnotiserar?

W. Ja, med alla människor går det inte att få fram något om vad som hänt tidigare med den metod jag har.

En dam frågade :

Har vi möjligheter att överleva på andra planeter?

W Om de skulle hända här på jorden.

Det finns enorma rymdskepp stora som Afrikas kontinent.

I en villa i Stockholm finns en kvinna som har utomjordingar boende hos sig. Har medarbetare på stan.

KOMMENTARER

För det första var entren för stor 70:- i förhållande till föredragen

Påstående som framlades var vaga och det fanns ingen trovärdig förklaring.

T.ex vissa mikrodiskar som var stora som 10-öringar kunde inte ses på röntgen. (Det måste vara dålig röntgen).

Människobroiler verkade vara lite häftigt att stå till svars för

RYMDSKEPP STORA SOM AFRIKAS KONTINENT?

Det är väl något som vi i alla fall måste se först.

Det som verkligen fick "föredragsbägaren att rinna över var när Kristina Wennergren påstod att jorden är ihålig och att det inte finns någon glödande massa. Den glödande massan ligger som ett bälte runt gjorden på 1 mils djup och mitt inne i jorden finns det en värld där det finns mycket människor. Mycket ska man höra.

Hela föredraget verkade vara pappersprodukt som inte var inläst. Ingen röd tråd i föredraget.

Det hoppades från fall till fall, och många gånger återrepetition.

Slutreplik för mig är: Ett dåligt föredrag.

Inträdet 70:- samt alla böcker som såldes på omkring 200:- ,verkade vara ~~hissnes~~ till 100%.

Från mörkaste Småland ...

Jag är ju fältforskare och även här i södra Sverige inträffar ibland "UFOhändelser". Här är en kort berättelse från 1991 från mina hemtrakter.

I slutet av januari 1991 kom jag över några UFO fall i Småland där jag är bosatt. Det började med att en äldre dam i Bodafors hade sett några konstiga lysande objekt på natthimlen. Det hade utspelats strax före jul. Jag ringde några telefonsamtal och den gamla damen 83 år var ganska intresserad av astronomi och borde vara väl hemma i stjärnhimlens mysterier. Tyvärr fann jag hennes observation lite överdriven och hade väl inte gjort mycket väsen av den om inte en annan dam, Getrud Rostedt hade sett konstiga saker i den närbelägna Anebytrakten samma datum 21e dec. 90. Hennes beskrivning av fenomenet gjorde mig lite förvånad. Det var som en härva av glittrande trådar i guld som höll på i ungefär tio minuter. Eftersom klockan var nio på kvällen och det var i mitten av december kan det inte ha varit kondensstrimmor från flygplan eftersom de inte kunde ha sett ut så vid den tiden. Under telefonsamtalet med henne bad hon mig att avbryta samtalet en stund och ringa senare, det skulle vara något på TV i Smålandsnytt om just UFO.

En man i Högsbytrakten intervjuades om något han hade sett. Jag beslöt att uppsöka honom snarast och efter några dagar var jag där. Mannen som var i 65 års åldern tittade med lite forskande men ärliga ögon på mig och bad mig komma in. Hans hus var inte det prydligaste jag sett men ungarlar på landet lever inte sällan något bohemiskt. Han berättade att han hade sett ett objekt med utseende som en pil omgivet av en strålkran's flyga över bostaden. Han hade då sprungit ut med sin kikare (7x50) och tittade på det. Gunnar, som mannen heter, blev förvånad över att det var ljudlöst utom i slutet av observationen då ett sus som från en elektrisk fläkt hördes några sekunder. Han underströk att han uppfattade föremålet som jättestort, som några jumbojättar efter varandra.

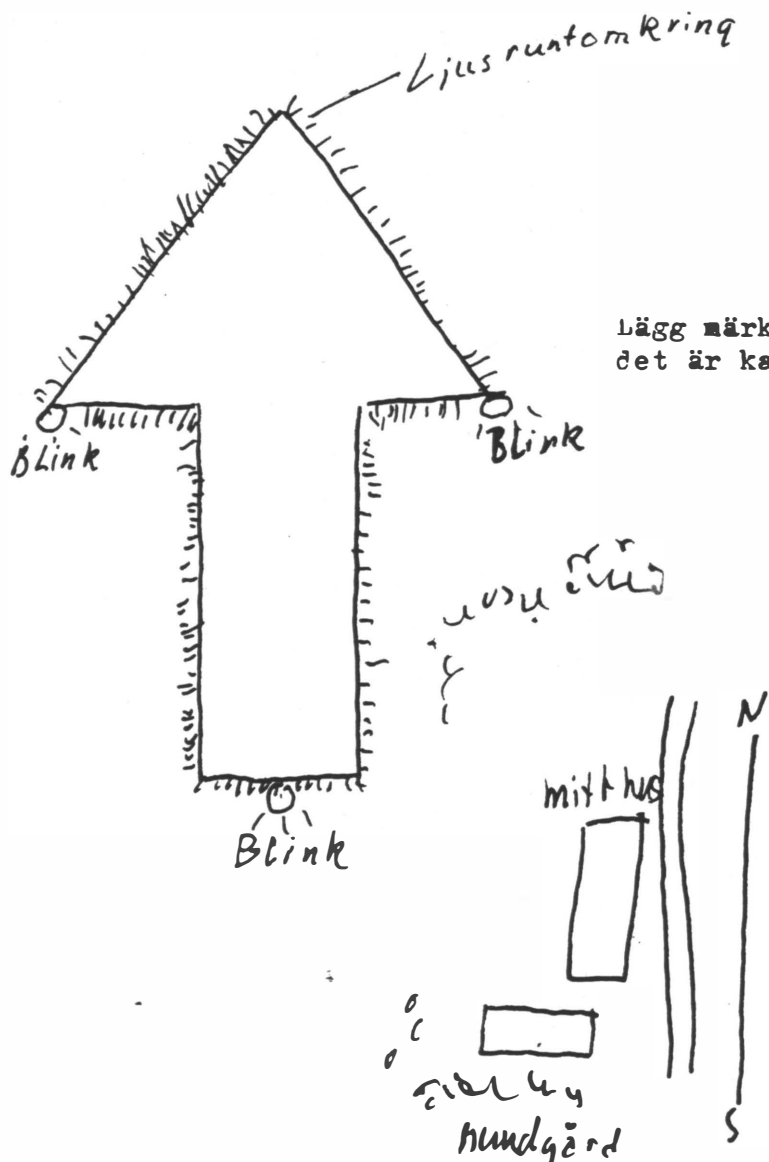
Det är förvånande att observatörer ofta vill bestämma storleken på de flygande föremålen. Det var helt klart väder och han hade ej någon möjlighet att avgöra höjden över marken eller några avstånd. Jag tror att föremålet hade en vinkelutsträckning något större än en fullmåne, det framgick då vi gjorde en rekonstruktion av händelseförloppet, och objektet täckte bara en liten del av kikarens synfält. Det kan naturligtvis vara vad som helst mellan en till 300 m långt, beroende på avstånd. Hans beskrivning av objektet löd ungefär: Trekantig nos med rakt skaft efter, omgivet av glittrande kontur. Tre vita blinkande ljus ett i aktern ett vid vardera höger resp. vänster spets. Rakt avskuren bakkant. Efter att rapportformuläret blivit ifyllt företogs en ganska omfattande undersökning med förfrågningar hos flygplatser m.m. Ingen kunde ge någon bra förklaring till det inträffande. En tid efter talade jag åter med observatören Gunnar. Han sa då att ett äkta par som var ute i bil hade sett något märkligt förmodligen samma kväll, kvinnan såg ett starkt ljus-sken en kort stund därefter blev båda förvånade över att det blev så mörkt över bilen några sekunder. Tänk på att det var fullmåne och stjärnklart den kväll. De båda vittnena ville vara anonyma men Gunnar skulle förmedla kontakten så att de kunde ringa mig, vilket de aldrig gjorde.

Efteråt har jag tänkt på denna händelse. Kriget i Persiska viken pågick för fullt. Vid kriget användes stealthflygplan för första gången i krig. Antagligen har stormakterna, i synnerhet USA, experimentflyg som inte är helt kända idag av fackpress. Så sent som i dag läste jag i en tidning att bombplan skulle ha startat från saltöknen i Utah med mål i Kuwait vid den aktuella tiden. Man kan naturligtvis spekulera om bombplan, tex, B-2, kunde ha flugit över sydsverige i januari 1991 men detkanske inte är troligt. Den triangulära formen på UFOs de sista åren har varit vanliga, det ser man i rapporterna de senaste åren.

De tre observationerna jag beskivit finns med i UFO-Aktuellt nr. 2. 1992.

En rolig detalj som observatören berättade var att han hade ett rabattkort på konsum som troligtvis blev avmagnetiserad den dagen. Sådant lär hända ibland men han hade faktiskt handlat med kortet dagen innan ufo observationen, då var det inget fel men en dag efter han såg den där grejen var plastkortet odugligt, han hade kortet i fickan när han gick ut och tittade på föremålet i skyn.

Håkan Renander

Skiss efter rapport formulär
Lägg märke till att föremålet är mörkt
det är kanterna som är ljusa.

Karta det dök upp i söder
och försvann norr

Gunnar Aniansson

LÅNGSAMT ELDKLOT SKRÄMMER UPP MÅNGA!

AV: WALTER N WEBB.

Översättare: Timmy Sigfrids.

Ur: MUFON UFO JOURNAL April 1993.

Den nionde oktober strax före åtta på kvällen blev hundratals av invånare från Kentucky till the District of Columbia väldigt imponerade av ett grön-orange eldklot som förflyttade sig över himlen från sydväst till nordost i rak horisontell kurs innan sin upplösning över den sydöstra delen av staten New York. Från det tunga föremålet lossnade det en tretton kilos stenklump som åkte rakt igenom Michelle Knapps baklucka som stod parkerad i Peekskill, New York.

Eftersom det var en fredagskväll på hösten, så var de flesta vittnena på highschool football matcher, och det resulterade i minst två dussin videokassetter av himlafenomenet. (som vi alla vet så har privatfilmare blivit mer och mer viktiga i infångandet av de gäckande flygande föremålen.) Nyligen så frågade mig Bernard Haugen, Nord Carolinas sektionschef för MUFON, om jag kunde titta på en av videofilmerna på föremålet. Senare på dagen gav mig Joe Moore filmen som tidigare blivit visad på Durhams WTVD. Filmen som blivit tagen av TV-stationens Brad Loch, bevakade en Footballs tävling i Fayetteville. Brads utrustning fick med närmare sju sekunder av meteorens nästan horisontella bana, när den passerade över arenans sittplatser. Föremålet visade sig i luften som en tår med en kort slingrande svans. Något som försvårade det hela var att WTVDs nyhetsprogram hade med en falsk rapport som påstod att föremålet hade landat öster om Morgantown, West Virginia, där det fortfarande glödde och polisen hade spärrat av området. (Haugen falsifierade detta eftersom det är en vanlig illusion att skarpt lysande meteorser ut att vara mycket närmare än vad de är, det kan se ut som att de håller på att falla eller landa bortom nästa kulle, när den fortsätter i sin ellipsformade bana.)

Jag har undersökt många observationer av långsamma eldklot, och jag kan utan tvekan svära på att föremålet verkligen var ett eldklot. Färgerna (den långa varaktigheten.) Meteorser däremot har en blandning av flera färger på grund av de brinnande gaserna som omger meteoren.

Föremålet har en egen snabb bortvittring av sin yta och retarderade hastigheter när föremålet flyger genom kompakta luftlager. Eldklotet den nionde oktober överskred 17 sekunder på några video filmer. Den kan bara ha levat en halv minut i totaltid. Det stora nordöstra eldklotet från mars 1991, visade sig i dagsljus i ungefär 30 sek. Det följde en liten horisontell bana och täckte minst 10 mil, liksom eldklotet i oktober. Den kanske mest långlivade meteoren någonsin var den från den 10 augusti 1972. Det eldklotet visade sig mitt på ljusa dagen. Den for sakta fram över himlen, det tog över en minut. Allmänt trodde man det var en asteroid som av en tillfällighet hade inkommit i jordens omloppsbanan, innan den åter igen försvunnit ut i rymden.

Det är en myt att alla meteoriter måste "falla" medan de flesta bara följer en nedåtgående cirkelbåge. Bågen beror på i vilken vinkel meteoriten har i ingången i atmosfären. Så fyra av fem meteoriter har nästan horisontella banor.

Den påstådda oregelbundenheten för gröna meteoriter som flyger horisontellt sträcker sig tillbaka till den gröna eldklots sensationen på 40-talets slut och 50-talets början.

Den gröna nyansen är faktiskt väldigt vanligt på eldklot, den beror på riktningen, syre som glöder omkring meteoren eller från magnesium som det finns massor av i en meteor. Det finns även en annan orsak till denna spöklika färg, fryst kväve kan finnas i glödande isiga meteoriter, resterna från gamla kometer, eldklot och de flesta meteoriter är faktiskt gamla kometer.

Det finns inget tvivel för dem som ser eldklot första gången, de verkar gå i en oregelbunden bana.

Eldklotet i New England den 19 juni 1990, åstadkom ett flertal UFO rapporter. Detta föremål blinkade intensivt blått och vitt, det kastade skuggor på marken och den följdes av ett boom. Sedan försvann den helt. En upphetsad kvinna trodde sig blivit påhälsad av ett UFO, hon rapporterade det blåvita skenet som lyste rakt igenom hennes sovrumsfönster, och sedan hörde hon något som vibrerade och pulserade. Det kändes som att marken skakade under mig.

MÄRKLIGT OBJEKT ÖVER LAUGTJÖNN 1952.

Av Odd-Gunnar Røed. Tidning UFO NORGE.

För mer än 40 år sedan upplevde Andrs Funnemark och hans syster ett märkligt fenomen som svävade över dom, på låg höjd över gården i Lunde Telemark. De har under alla dessa år funderat över vad dom såg en julidag 1952. Nu kan kanske UFO NORGE hjälpa till att ta fram en förklaring till händelsen.

Syskonen hade varit på åkern och vändat hö, då Anders fick höra ett egendomligt ljud, det lät som en svärm bin flög över huvudena deras. Då dom hade bin på gården visste dom att det var bäst att passa sig för dom. Han ropade till sin syster att det var bäst att skynda på, hon var lite före honom på vägen hem.

Ljudet tilltog i styrka och Anders tittade vart dom skulle ta vägen. Men han såg inga bin. Han tittade då rakt upp, där fick han se det omöjliga.

BLÅ METALLISK FÄRG

Över syskonen svävade en raket eller termosliknande farkost. Den var knallblå, metallisk. Hastigheten sa dom att en krasch var oundviklig. Den höll 20-30 km och den skulle inte kunna hålla sig i luften länge till. Den var 6 meter lång och en halv meter bred. Inga vingar eller styranordningar fanns på den. Det enda Anders kunde se var längst bak på föremålet, där var det 8 runda tegelfärgade eller gulröda tallrikar. Det verkade som ljudet kom därifrån. Mitt på den blå kroppen var det också tecknat något underligt. Anders fick ett mycket gott intryck av föremålet, som hade tydliga problem att ta sig fram i luftrummet på ca 20 meters höjd. Granngården blev passerad, föremålet steg något och for mellan en öppning i träden. Den verkade hålla kursen mot sjön Laugtjønn, en ganska stor sjö, som låg ca 1 km bort.

Denna observation hade nog varat i en halv minut.

DÅN.

Då denna händelse stod i tidningen Hjemmet skrivet av Arild Mikkelsen. Nu tog en av grannarna kontakt med Anders. Han berättade att han en gång varit på väg upp i backen mot sjön vid den tiden, som det nu var tal om. Exakt kunde han inte minnas det var ju ändå 40 år sedan. Han mindes inte klockslaget. Men tiden mitt på dagen och årstidens stämde.

Han hade hört ett mäktigt då från sjön, han trodde först det var åskan. Men vädret var ju vackert så det stämde inte. Han fick heller ingen förklaring till detta då. Nu när han läste artikeln började han fundera om detta kunde ha något samband. Anders berättade aldrig något direkt efter denna händelse. Han och systemen var rädda för folks prat. Man kunde ju heller inte veta om det var ett nytt hemligt amerikanskt vapen. Han hörde heller inget då den gånge. Avståndet var ju trots allt ca 1 km bort från Anders.

RADIOAKTIV STRÅLNING

Anders var 19 år gammal vid denna händelse, han hade försökt att leta vatten med klyka men inte lyckats. Efter denna dagen fungerade klykan, och den ger stora utslag vid sjön.

Anders Funnemark är idag förman i den lokala geologiföreningen och har därför mätare, en geiger mätare. Han har haft med sig den och letet i det område han tror föremålet störtat. Han har också fått ett märkligt utslag för något år sedan. Utslaget kan stämma med formen på föremålet han såg 1952.

UFO NORGE besökte området i vintras, vi försökte igen då, men det gav inget. Men Anders tog då sin klyka och pejlade in stället, han menade att föremålet ligger där. Han säger att klykan viker sig uppåt vid radioaktivitet och nedåt vid mineraler.

NYA TESTER

Det som nu ska hända är, att vi gör ett nytt försök i området under sommaren, då med flera instrument.

Problemet just nu är att många instrument är vid Loch Ness och jakten på storsjöodjuret. Vi behöver även dykare. Sjöbotten hinner växa igen på lång tid. Vi hoppas instrumenten skall känna av det bättre på en dykare.

Vi hoppas att Arne Pross Thomassen från Lillesand tar uppdraget. Han är tidigare känd från Hessdalen. UFO NORGE återkommer med en redogörelse av händelsen. Blir den lyckad är det en sensation.

Översättare: Gudrun Andersson.

Västerbergslagens UFO förening

Box 99

777 23 Smedjebacken

Tele: 0240/791 35

UNDERSÖKNINGSGRUPPEN.

Efter en regnrik och mulen sommar, får vi hoppas på en mera klar höst. Rapporter har ändå på något vis hittat fram till föreningen efter en ganska lång tystnad. En cirkel har även upphittats i trakterna av Halmstad. Den var ganska stor, förmodligen kommer det mera fakta om den, bara undersökare har varit på platsen. Vi vet just nu att det har varit ett ljusfenomen i området enligt vittnen. Vi hoppas kunna återkomma om detta senare.

Vi hoppas även under hösten kunna besöka och vidga våra vyer på någon intressant plats. Förmodligen är det inte helt dött i Hessdalen enligt några källor. Det finns flera orter att besöka eller saker att göra, bara intresset finns. Så är det någon av läsarna som är intresserade så hör av er.

Nu ska vi raskt gå vidare på rapporterna, den första av äldre årgång.

Datum: 1966, augusti, en lördag.

Ort: Ludvika.

Vittne: Nils Danielsson.

Obstid: 8 minuter.

BERÄTTELSE:

Nils befann sig mellan Snöån och Hagge bruk när han fick syn på ett egendomligt föremål. Föremålet var flygplansliknande och silvergrått, hela kroppen syntes. Men det fanns inga vingar eller stjärtparti. Under föremålet, var det ett trattliknande föremål som rörde sig dels framåt under kroppen på det andra föremålet. Det var lysande med fönster. Föremålet hade en stark vit trattliknande stråle. Föremålet var i storlek som ett inrikes flygplan. Det ändrade kurs från nord och gick sedan mot nordost. Hastigheten var först låg och sedan snabb. Det hela försvann bort mot skogsranden. Det fanns ytterligare 3 vittnen till händelsen. Nils blev mycket häpen över händelsen, och har sedan funderat ibland över vad dom verkligen observerat. Han minns att vädret var torrt och klart. Föremålen var nog bara ca 200 meter ifrån vittnet.

Handläggare: Bernt Berglund.

Datum: 1993,04 20.

Ort: Smedjebacken.

Vittne: Roland Trohlin och Marie Magnusson.

Obstid: Några sekunder, kl 21,40-21,45.

BERÄTTELSE:

Vi var på väg hem efter att ha besökt några vänner i Mattsbo. När vi hade passerat grusvägen från Mattsbo mot Smedjebacken och kommit en bit upp i backen (nästan uppe på krönet) får vi se ett mycket skarpt ljussken och jag, Rolle, blir rädd och bromsar ner farten på motorcykeln, jag tycker mig inte minnas att jag stannar helt. Jag ropar på Marie och även hon ser det jag ser. Sedan händer allt snabbt, ljusskenet beger sig åt höger upp mot fallen och försvinner spårlöst. Färgerna på ljusskenet var svetsblå, mycket skarpt. Storleken var större än fullmånen. Avståndet i trädtopps-höjd.

Vi blev verkligen tagna av händelsen och när vi kom hem ringde vi direkt till Gudrun, och berättade om det som hänt. Vi kom även på att vi varit borta "lite" för länge. Vi åkte nämligen från våra vänner 21,35-21,40, min Rolles uppfattning var att farten hem var snabb, ändå var kl.22,15 när vi kom hem. Normalt brukar den sträckan ta ca 15-20 minuter. Marie uppfattade att dom stått stilla en stund på raksträckan efter händelsen.

Handläggare: Gudrun Andersson.

Uppföljning: Roland ringde mig kl.22.20 och berättade denna händelse, jag pratade med båda två. Dom verkade då en aning uppjagade. Marie hade ont i ögonen. Själv kollade jag med rapportcentralen direkt om det inkommit flera obs, men så var inte fallet då. Vidare kollade jag om det fanns flera vittnen. I Åsmansbo fick

jag tag på en tjej som varit ute och rastat sin hund vid denna tid. Hon hörde motorcykeln när den kom från Mattsbo och åkte upp i backarna, där dog ljudet ut. Men hon observerade inget ljus. Men hon befann sig på nedre andra sidan bergknölen. Vidare har vittnena mycket gott rykte, anses som ärliga, inga fanatiker eller dyl. Även vännerna i Mattsbo intygade deras avfärd, tidsmässigt. Jag har talat med Marie och Roland ytterligare 2 gånger, men vi har inte kunnat komma fram till någon förklaring. Området högst upp är kalhyggen, så man har en mycket bra uppsikt.

Datum: 1993, 06 07.

Ort: Smedjebacken, Torrbo.

Vittne: Verner Eriksson.

Obstid: KL.10.45, några sek.

BERÄTTELSEN:

Verner vistades i sin sommarstuga, som finns vid Torrbo och ligger intill sjön Barken. Han satt och drack en kopp kaffe utanför sitt hus när han fick höra ett svagt reaplansljud, som hela tiden var svagt utan ökning. Plötsligt ökade ljudet något, och ett svart föremål dök upp mycket snabbt och försvann ut över sjön Barken på låg höjd. Höjden var inte mera än 50-100 meter. Storleken uppfattades som en kråkfågel, men att säga exakt är svårt, likaså med formen på föremålet. Färden var norr mot söder.

Verner tyckte det hela var mycket underligt, för ett flygplan var det inte, inte heller en fågel, det hade ju ett svagt motorljud. Verner vet liksom vi att militären ofta har övningsflyg över dessa trakter, men detta hade ingen liknelse med militära flyg. Han ringde runt bönderna för att höra sig för om flera sett detta underliga föremål.

Handläggare: Gudrun Andersson.

Uppföljning: Denna händelse kom till min kännedom i byns bygdegård. Därefter tog jag kontakt med Verner. Sitter just nu och ser militära flyg leka över oss. Jag kan bara konstatera att dom hörs och syns mycket bra i dagsljuset. Ser till och med piloterna, hur kan man ta fel.

Datum: 1993. 07 10

Ort: Gonäs.

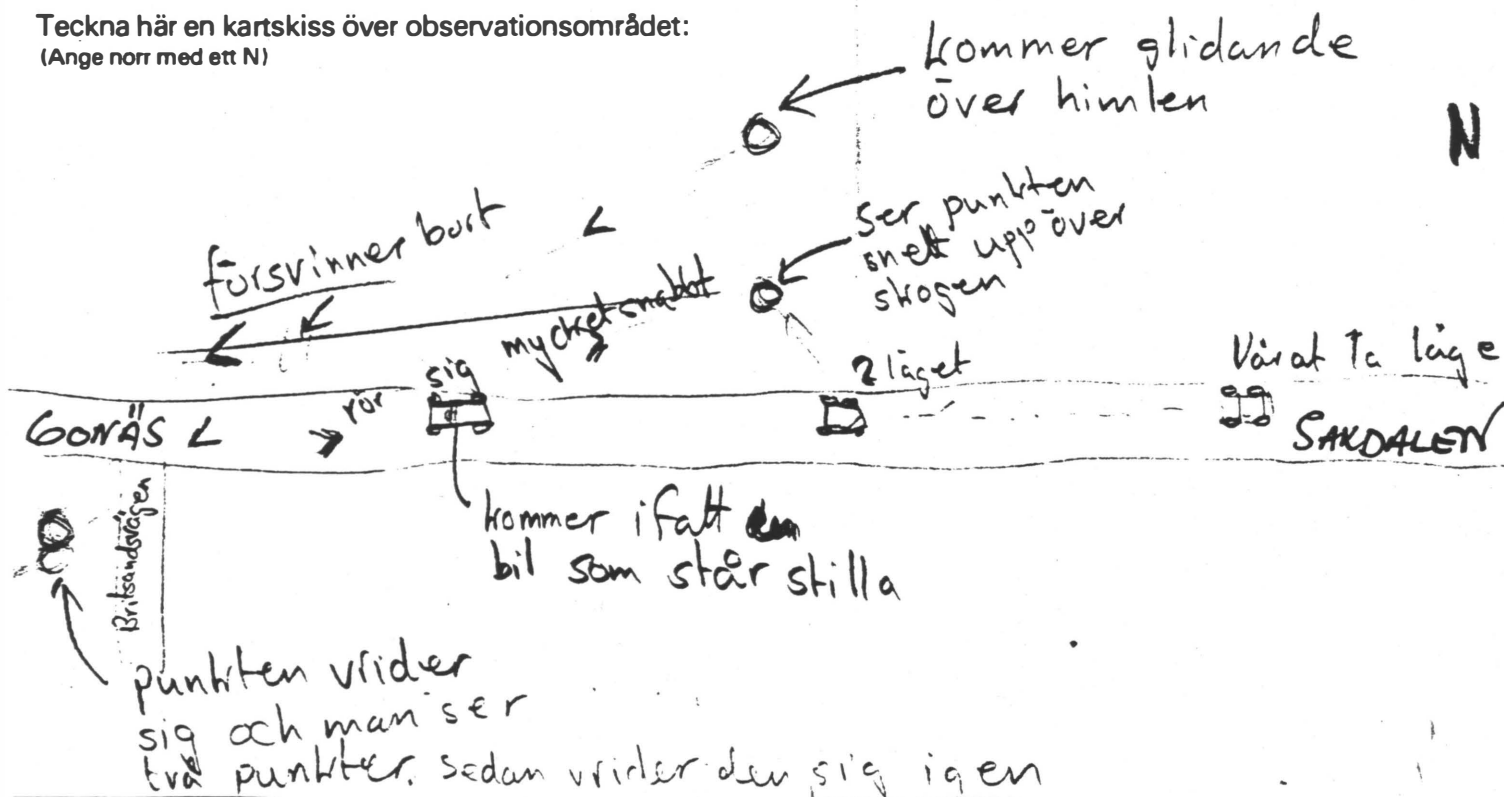
Vittnen: Pär Lundberg med en kompis.

Obstid: Ca 3 minuter. Kl. 23,15-23,18.

BERÄTTELSEN:

Pär åkte utmed Mässanvägen från Saxdalen mot Gonäs. Ca 2 km från Gonäs kom en ljuspunkt glidande över himlen. Det kom från öst och var intensivt rödorange i färgen. De blinkade med billyset, då stannade punkten på himlen i sydväst. Sedan såg de hur föremålet vred sig och en punkt till blev synlig på himlen. Den var blå till färgen. Föremålet stod sedan stilla i ca 10 sek. och vred sig sedan så att endast den blå punkten syntes. Den blå punkten förflyttade sig sedan snabbt emot dem, nu befann den sig i nordväst ifrån dem. Pär blev nu rädd och körde ifrån platsen. Efter en kort körsträcka kom dom ifatt en bil som stod stilla. Tyvärr startade den och for innan Pär hann ifatt den.

Teckna här en kartskiss över observationsområdet:
(Ange norr med ett N)

Uppföljning: Pär ringde på morgonen och berättade, han verkade sansad. Inga fler rapporter hade inkommit denna kväll.

Tydligt finns ett samband mellan dom senaste rapporterna, och det är dom blå-ljus. Ingen av dessa rapporter har varit ute till massmedia. Varför?

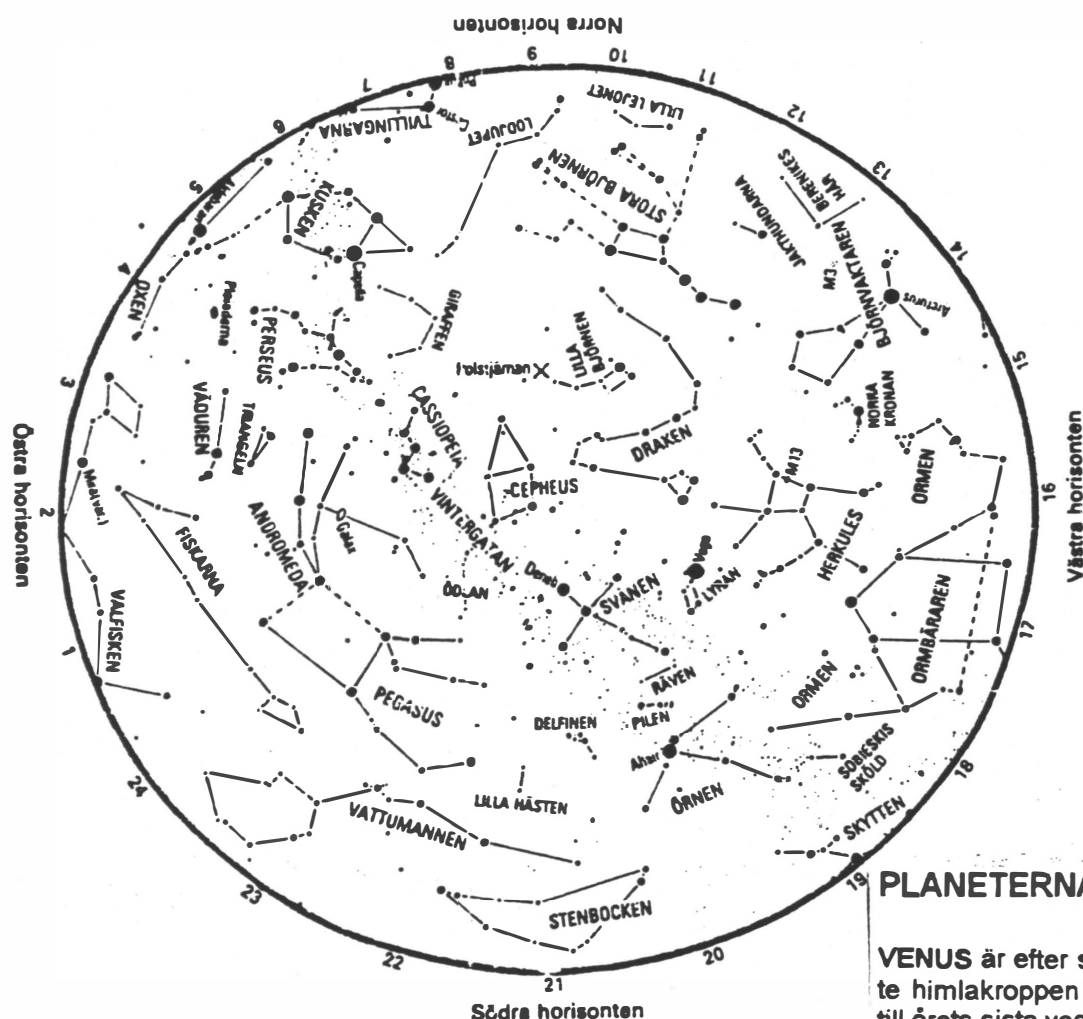
Ibland är det mycket bra att inte alla detaljer kommer ut, då har man något att "ta på."

Vidare har Per-Erik Heden påpekat att vi haft fel i nr.2, och rapporterna som förklarades som Venus. Den var inte uppe då. Vi tackar för det och låter då frågan stå öppen eftersom vi inte har någon helt naturlig förklaring.

Vår uppgift är ju inte att bortdöma allt som naturligt, utan det skall givetvis finnas fakta till rapporterna. Detta bevisar hur viktigt det är med rätt uppföljning. Även hur svårt UFO arbetet är. Ibland, och det är ofta, är man ställd inför rapporter. Hur säker är vittnet till en observation, vem och hur arbetar fältforskaren. Vi hoppas på fortsatt samförstånd och att ingen skall vara rädd för att kritisera oss när vi har fel.

Vi hoppas kunna återkomma i nr.4 med flera intressanta rapporter.

HÖSTENS STJÄRNHIMMEL omkring kl. 21.00

PLANETERNA under september-oktober.

VENUS är efter solen och månen den ljusstarkaste himlakroppen och kan ses på morgonen fram till årets sista vecka.

MARS "den röda planeten", står för nära solen för att kunna observeras.

Den 15 september går Venus upp 02.59 och ned 18.40

Den 15 oktober går Venus upp 03.55 och ned 16.27

MUFON (forts.)STYMPADE DJUR.

ÖVERSÄTTARE: ROGER ANDERSSON.

I april 1992 började rapporterna om stympade djur också komma från Canada. Ledne och Alberto rapporterade att två kor hade hittats med halva huvudet bortskuret, liksom halva tungan. Sen hittades en tre dagar gammal kalv, som saknade huvudet och bakre klöven, allt blodlöst och spårlöst. Den månaden i Canada hittade jordbrukarna Dorthea och Roman Verchomin dom första av sex stympade kor. Den första var en 20-årig mjölkko, av rasen Holstein. Dom hittades mellan 14 april och 16 juli -92. Den första som de båda makarna hade behållit för att få lite extra mjölk under kalvnings säsongen. Hon var en tyst och lugn ko och Mrs Verchomin kan inte förstå vad som skilt henne från den övriga hjorden. Kon hade inte varit död i mer än sex timmar när hon hittades. I vänster bogblad fanns ett hål som ett kulhål, med vinkel mot lungorna, ungefär likt det som hittades i Okemah, Oklahoma. Liksom i Okemahfallet hittades aldrig någon kula och inte heller något utgångshål. På kons strupe bredvid huvudpulsådern fanns ett tolv tum vertikalt snitt. Det var också ett runt snitt kring anus och uppskattningsvis två tum djupt. Halva könsöppningen och lite runt om hade avlägsnats. Fast mest uppseendeväckande var allt blod på och omkring kroppen skriver MUFONS undersöksperson Janice Seminick, som arbetar med Gordon Kijek, ordförande för Alberto UFOs undersökningsgrupp.

Mr och Mrs Verchomin ringde veterinären Dr. Wayne Serenda. Och när han öppnade kon på plats så var köttet ovanligt vitt, vilket påvisar att stora mängder blod hade tappats.

Mrs Verchomin sade att veterinären och polisen hade diskuterat vilket rovdjur som hade kunnat tillfoga en ko sådana skador. Det resonemanget gick inte hem hos Mrs Verchomin. "Jag har aldrig sett snitt som detta på en ko förut. Jag följde snittet med ett finger. Dom var hårdare än skinnet och varannan tum så var det liksom en svag kant som en udding".

Dom andra korna blev upphetsade när de såg den döda kon, dom brölade och stampade, samtidigt som deras ögon rullade.

Mrs Verchomin är övertygad om att inget rovdjur kan tillfoga ett djur sådana skador. Hon har trots allt varit bonde i en herrans massa år som hon själv uttrycker det, och lite insyn hur rovdjur gör sina skador har hon. Cayotes bekymrar oss inte, och den senaste tiden har vi inte heller sett någon, och även om en Cayote kom hit så skulle den inte kunna ha ihjäl en så stor ko.

Spekulationer om satansdyrkan har också varit uppe. Kanske kom någon eller några paddlande i kanot längs Sounderssjön som går längs med ägorna. Men det finns fortfarande ingenting som förklarar hur så mycket blod kunnat tappats ur kon. Hon kommer också ihåg att hon hade släppt ut hundarna kvällen före, och att hon vaknade av deras skällande kvart i två. När hundarna började skälla, så tog hon en ficklampa för att se efter varför, och kom då ihåg att hon glömt dörren till pumphuset öppen, och gick ut för att stänga den. Det hon lade märke till när hon var ut var att det var "ovanligt tyst", även för att vara på landet. "Det var inget ljud eller oväsen någonstans", men hon såg inget ovanligt förrän de hittade den döda kon dan därpå.

Sedan mellan den 14 juni och 16 juli 1992 hittade de båda makarna fem döda djur till på sin ranch. Alla korna låg på sin högra sida. Så här dog korna:

1. 14 april 1992, 20-årig holstein mjölkko.
2. 14 juni " , ca 113,5 kg Charolais Hereford kalv.
3. 21 juni " , ca 113,5 kg Hereford kvigkalv
4. 24 juni " , ca 113,5 kg Hereford kvigkalv
5. 28 juni " , ca 360 kg Hereford mjölkko
6. 16 juli " , ca 360 kg hereford mjölkko

Mrs Verchomin kommer ihåg att den 14 juni hittades en kalv, ungefär två dagar efter sin död. Den låg inte som de andra djuren, den låg liksom vriden med höger bog mot marken, och frambenen till vänster, medan bakbenen pekade åt var sitt håll (som om den gått i spagat) för även bakkroppen låg mot marken. Vänster öra och öga var borta. Ett hål i vänster sida i nacken pekade mot lungorna. Svansen var borta upp till svansbenet. Anus och könsorgan var bortskuret tillsammans med ett ovalt snitt, som sträckte sig från skinnet strax under svansfästet ned mellan benen, förbi juvret och tre revben upp på bröstet. Alla de inre organen hade tagits bort, och det var "rent och snyggt". Inuti var sidorna torra, och hade fått en svart färg.

Återigen blev doktor Serenda uppringd, och tog vid detta tillfälle med sig en kollega, för att de båda skulle göra en undersökning var för sig för att kolla om paret bluffade med djuren. En RCMP utredare kom också, fast inga foton eller avtryck togs.

Den 21 juni var kalven fortfarande varm när den hittades nära sin mors fötter. Kon stod vakt över kroppen en full mile från den övriga hjorden. (en mile är 1609 m).

Mrs Verchomin tog kroppen till veterinär för analys och fick till svar, "det är inget ytterligare offer för djurstympningen". Kalven hade dött av Closteridium bakterier i för stor skala, stod det i papperen. Det kunde inte vara något annat.

Tre dagar senare, den 24 juni, kände vi lukten av ännu ett dött djur. De hittade snabbt ännu en kalv, bara 60 meter därifrån hittades en mjölkko den 28 juni. Den saknade ett öra och öga, svansen var borta upp till svansbenet, könsorgan och anus var bortskuret, skinnet på en spene var borta, men muskulaturen var orörd.

MUFONs reporter var ut för att titta på kon, men ingen veterinär för kroppen var redan 2-3 dar gammal. Det fanns inte ett spår av rovdjur på kroppen. "Dom låg där, men rörde inte kroppen på en hel vecka, inte ens Cyoterna", så kroppen ruttnade bort.

Den 16de hittades en tvåårig mjölkko med anus bortskuret samt ena spenen bortskuren, "som om den skulle ha bränts bort". En bit av tungan och flera tänder, på vänster nackhalva fanns ett fyra tum långt jack, med ett en tums hål, som var två tum djupt i mitten. Prover togs där delar av kroppen hade avlägsnats, och dr. Altshuler fann i mikroskop att sårkanterna hade svagt mörka och plastisiterade kanter, och av det drog han slutsatsen: Kroppen har utsatts för stark hetta.

Stympningar förekommer inte bara till boskap, det har rört sig om nästan alla sorters djur, inkluderat huskatter.

Sedan 70-talet har vågor av kattstympningar i Canada, Californien och Texas dragit fram, så även 1992. Från och med 15 maj så hittades katter döda och stympade i British Columbia, Canada och Vancouwer. Typiska kattraser, var renrasiga Russian blur katter som släpptes ut på kvällen och aldrig kom tillbaka. Bakre halvan hittades tre kvarter från ägarens bostad, utan några spår av blod. Det var den fjärde katthalvan man hittat på två veckor. Sommaren 1991 hade polisen i Texas fullt upp med rapporter om saknade och stympade husdjur. Dom fick in ungefär 100 rapporter.

Efter att ha släppt min bok, An Alien Harvest, i juni -89 om djurstympning med statsmaktens syn på saken, fick jag ett brev från en säkerhetsvakt i Denver, Colorado. Han beskriver en natt i augusti när han patrullerade av ägorna av ett stort bolag, väster om staden. Från sin bil kunde han se en stor cirkel av ljus på den mörka himlen. Ljusen tycktes stå stilla ca 150 meter bort från vägen över en betesinhägnad.

Han berättade inget för någon i rädsla över att mista sitt jobb om han sade att han sett ett "UFO". Fast nästa morgon kände han sig skyldig när han såg hur bonden fraktade bort två döda och stympade kor från betesmarken, där ljusen kvällen innan hade stått ovanför. Han frågade mig. Vilken sorts teknologi pratar vi om? Jag tog aldrig ögonen av ljusen. Det var ingen rök, inget ljud. Hur gör dom?

Om okända livsformer har varit inblandade i världsomsträckande djurstympningar och försvinnanden i ca 30 år, så kan man fråga sig vad behöver dom/det?

1980 såg Myrna Hansen och hennes unge två vitklädda varelser som arbetade med en ko nära Cimarron, New Mexico. Kon skrek av smärta, så Myrna försökte ingripa. Det hela slutade med att både hon och hennes unge son blev upptagna av stora ljusst lysande diskusar, som tog dem till en underjordisk bas, som hon trodde låg i Las Cruces regionen. Där såg Myrna en humanoid liknande varelse flyta runt i en behållare med röd vätska, som hon trodde kom från de prover som varelserna tog. Hon trodde också att det var blod, och de kroppsdelar som saknades borde finnas i närheten.

10 år tidigare, 1973, såg Lady Doraty en brunvit kalv sugas upp i en pelare av gult ljus. Inuti i ett litet vitt runt rum såg hon delar av kalvens öga, tunga och testiklar som skars bort av två små gråskimrande varelser. Dom hade fyra fingrar i stället för fem. Dom fyra fingrarna var ovanligt långa, och slutade i svarta naglar. Deras ögon var inte solittsvarta, utan var gula med en svart vertikal pupill som på en katts eller orms. Detta kom fram först efter hypnos.

Doratys dotter Cindy, utsattes också för hypnos, och berättade följande: Hon såg en kalv åka upp i en stråle av ljus. Hon sa att hon kände på sig att varelsernas experiment och prover med kalven hade med överlevnad att göra. - Deras och vår egen.

Hypnosen utfördes av John Carpenter. I båda fallen av vad vi läst, så utsattes även kvinnorna för en undersökning. Ägg blev urtagna under stor smärta från Myrnas äggledare. I vissa fall har män och kvinnor fått sett "babyvarelser", som dom fått förklarat för sig vara hybrider. En del människa och en del av något annat. Om det är genetiska materiel som dom behöver, så varför så mycket på så lång tid?

Och varför då lämna djuren, så att dom hittats av oss, det framkallar bara rädsla och vrede.

Tilläggas skall att två prover med olika sorters utsatt hemoglobin från kor som stympats, och skulle ha jämförts med vanligt hemoglobin kom inte i tid till Dr. Althuter.